(ВІДЕО) Сказав дружині, що їде до пенсійного фонду, а сам пішов до прикордонників

Datum	16.10.2026
Subjekt	Derzhavna prykordonna sluzhba
Region	Ukrajina
Kategorie	Zdravotníctvo a nemocnice, Bezpečnosť

Майже 14 років на пенсії не стали для Михайла Данка перешкодою, коли в перші дні повномасштабного вторгнення він вирішив повернутися на службу.

«Щось таке підказало в душі, що я повинен бути там», - пояснює Михайло.

До загону він прийшов, відгукнувшись на оголошення про потребу у водіях. Однак найбільше знадобився його медичний фах. Після закінчення Хустського медичного училища Михайло працював фельдшером у дитячому відділенні в Мукачеві. Згодом понад двадцять років присвятив службі в органах внутрішніх справ, де пройшов шлях від сержанта до офіцера. Був і головою сільської ради в Сасові, яку очолив після повені на Закарпатті 2001 року. А з початком повномасштабної війни повернувся до своєї першої професії – став фельдшером Мукачівського прикордонного загону.

У 2023 році він вирушив на схід у складі бойового зведеного загону. На Донецькому напрямку прикордонники тісно взаємодіяли з підрозділами ЗСУ, які тримали оборону поруч.

На пункт евакуації доправляли поранених із поля бою. Медики оцінювали їхній стан, перевіряли та за потреби змінювали пов’язки, очищали від крові й готували до подальшого транспортування у шпиталі. Діяти потрібно було швидко, щоб надати необхідну допомогу та передати бійців на наступний етап лікування.

Працювати доводилося під постійною загрозою: над головою літали дрони, тривали артилерійські обстріли, працювали танки. Під час одного з обстрілів вибуховою хвилею вибило вікна, а двері заклинило. Довелося вибиратися й вирішувати, куди рухатися далі.

Між виїздами в підрозділі щодня проводили практичні заняття з тактичної медицини. До підготовки долучалися бойова медикиня-волонтерка та іноземні інструктори, які також навчали прикордонників саперної справи. За спогадами Михайла, військові охоче опановували нові навички, адже розуміли, що ці знання можуть урятувати життя.

З вдячністю фельдшер згадує командира зведеного загону Юрія Цицика та його заступника Олега Мельничука. Каже, командний склад працював злагоджено, кожен знав свої обов’язки й відповідав за свою ділянку роботи. Юрій Цицик приділяв увагу внутрішній і тиловій роботі підрозділу та дбав про регулярну підготовку особового складу.

Війна змінила звичне життя родини Данків. Їхня база відпочинку неподалік Херсона, куди Михайло з дружиною щороку їздили до моря, опинилася під російською окупацією.

Після закінчення війни він мріє вирушити з рідними в подорож. Побути разом без поспіху й тривог, поговорити про все, на що бракувало часу, та повернутися додому з новими теплими

спогадами.

https://dpsu.gov.ua/uk/news/53615-video-skazav-druzhini-sho-yide-do-pensijnogo-fondu-a-sam-pishov-do-prikordonnikiv